

Prima vista

лист Музичке школе „Стеван Мокрањац“, Пожаревац • број 4

школска 2003/04. година

МУЗИЧКО ЗАБАВИШТЕ

Зашто идеше у Музичко забавиште?

Сања: Да научим песницу; Марија: Да бих знала да свирам клавир као наставница; Милена: Да бих певала Деда Мразу песницу.

Шта је забавиште?

Сања: Забавиште је место где долазимо моји другови и ја да певамо; Марија: Забавиште је место где се пева;

Милена и Нађа: Забавиште је место где се деца забављају.

Шта је музика?

Сања: Музика се слуша на радију; Марија: Када се пева; Милена и Нађа: Када нам наставница свира, а ми певамо.

Како се зове певачица која пева на концерту?

Сања: Девојка; Марија и Милена: Класична певачица.

Наставник музике је...

Сања: Човек који свира клавир, ми певамо и када дође Деда Мраз он певамо му ту песницу; Милена: Човек који свира и пева;

Кађа: Онај који учи децу.

Шта је некултура?

Сања: Када дођу гости, а неко скаче и диже прапину и када се баца ђубре на плажу; Нађа: Када се баца ђубре на улици;

Милена: Када неко тучем; Кађа: Када ти неко нешто да, а ти не кажеш хвала; Марија: Када не кажеш комишији добар дан.

Шта је некултура на концерту?

Сања: Када на концерту Деда Мраз прича, а ми свињим у исто време; Милена: Кда сви певају, а једно дете не пева; Марија: Када се извођач гађа парадизом или јајима.

Где сћичемо културу?

Сви: У музичком забавишту.

Шта сће научили у музичком забавишту?

Сања: Да другим док наставница свира; Милена: Да кичма мора бити исправљена док се пева; Кађа: Да не режем оловке у клупе;

Нађа: Да не бацам доле папирне;

Шта очекујете од Деда Мрази?

Сања: Панагача; Нађа: Микрофон, да бих могла да певам класичну музику; Марија: Синтисајзер и клавир.

Шта бисте волели да будеш када порастеш?

Сања: Певачица и да певам као моја наставница; Нађа: Васпитачица; Кађа: Наставница клавира; Милена: Наставница виолине.

НЕНА

Марија Сивевић Им. Александар Јевтовић Им

Prima vista – издавач: Школа за основно и средње музичко образовање „Стеван Мокрањец“, Пожаревац,
ул. Кнеза Лазара бр. 1, тел/факс: 012/223-396, рачун 840-1222660-09
www.smokranjac.org.yu, email: smokranjac@ptt.yu

Главни и одговорни уредник: Зоран Марић; Секретар редакције: Милица Илић; Ликовни дизајн: Периша Станојевић; Лектор: Славица Јовановић; Чланови редакције: Слађана Стојановић, Небојша Петковић, Оливера Јанићијевић, Милош Марјановић, Драган Марић, Никола Немешевић, Ивана Миловановић, Биљана Прокић, Марија Стевић, Кристина Рогожарски, Милица Панталејић, Јована Стаменковић, Ивана Нешовић, Немања Ђамиловић
Припрема за штампу: „Поповић и синови“, Пожаревац; Штампа: „KOLOR PRES“, Лапово
број 4 * година III * јануар 2004

ИСИДОР БАЈИЋ (1878–1915)

Најзначајнији композитор и музички писац Војводине крајем XIX и почетком XX века је Исидор Бајић. Рођен је 1878. године у Кули. Своја прва знања из клавира стекао је код професора Јована Грчића, а од војног музичара Ружичке из виолине. У шестом разреду већ нешто компоује, а у осмом сам диригује ученичким хором. По положеној матури већ је сасвим опредељен за музику, и по жељи очевој, одлази у Пешту на правне науке, али кришом од оца уписује се на Музичку академију, коју похађа много ревносније него Правни факултет. Већ тада у Пешти он испољава јаке организаторске наклоности: са српским студентима оснива хор којим диригује и са којим приређује многе концерте. Пун идеја и радне енергије, он учествовао пише професору Грчићу, дајући му сугестије за оснивање савеза српских певачких друштава, за штампање нотних партитура српских композитора и тражећи савете и подршку у писању о српској музици за један мађарски музички часопис.

По завршеним студијама, Бајић долази у Нови Сад, добија место наставника у истој гимназији у којој се школовао, а поред тога развија своју многоструку активност на другим пољима. Покреће „Српски музички лист“, тада једини музички часопис у југословенским крајевима, испуњава сваки број својим прилозима, оснива уз то и „српску музичку библиотеку“, где поред својих композиција објављује дела својих савременика, српских композитора, пише уџбенике за своје ђаке („Теорију нотног певања“, „Клавир и учење клавира“, и др), преводи страна музичко-теоретска дела, саставља збирке црквених песама за употребу при појању, са интимним музичким кружоком приређује многе музичке вечери, оснива

музичку школу (која данас носи његово име) и компоује много и разноврсно.

У разноврсном стваралаштву Исидора Бајића издвајају се: опера „Кнез Иво од Семберије“, „Албум композиција“ (низ клавирских минијатура по угледу на Чајковског, Шумана и Листа), „Српска рапсодија“ за клавир, „Песме љубави“ за глас и клавир (романитичарско-сентименталног карактера). Међу првим његовим клавирским композицијама налази се „Српско цвеће“. У том опусу Бајић, на начин руковети, покушава да споји неколико народних песама.

Неке његове песме стекле су популарност и добиле обележје „градског фолклора“ („Зрачак вири“, „Јесен стиже, дуњо моја“, „Српкиња“). Његов циљ је био да прикаже и повеже музику села са градском. Обрађивао је народне мелодије за хор и за глас и клавир. Писао је и комаде с певањем од којих су најпознатији „Сеоска лола“, „Чучук Стана“, „Ракија“ и др.

Основна одлика Бајићевих композиција је богата мелодичност, а извесни недостаци у техници компоновања нису му сметали да постане најомиљенији композитор Војводине (нарочито по својим композицијама за тамбурашке саставе). Бавио се и мелографским радом, бележећи песме из Војводине и околине Врања. Умро је 1915. године у Новом Саду.

Марија Милић IVм

CREAMW@RE И У МУЗИЧКОЈ ШКОЛИ

Коначно почињемо да снимамо музику и у нашој школи. После дугог ишчекивања Музичка школа „Стеван Мокрацац“ се одлучила на велики корак, а то је отварање сопственог музичког студија. Опрема је набављена и у скорије време се очекује отварање дигиталног студија. Срце овог студија ће чинити CREAMW@RE-ва радна станица LUNA која је корак у еволуцији виртуелног аудио студија.

LUNA је DSP (digital signal procesor) станица за семпловање, синтезу, процесирање и рутирање сигнала. Овај систем садржи много audio software компоненти са DSP hardware-ом велике снаге. Начин рада овог система одређује сам корисник повезујући елементе који су му потребни. LUNA је направљена да служи као центар студија. Она омогућава прикупљање свих сигнала у једно интегрисано DSP окружење за процесирање и миксовање. У LUNINOM пројекту windows корисник поставља свој виртуелни студио на начин који му одговара. Сваки уређај је пред-

стављен као модул који има MIDI и AUDIO улазе и излазе. Сваки од ових виртуелних уређаја се може повезати као и у правом аналогном свету коришћењем виртуелних каблова.

Центар ове станице чини 24-канални LUNA миксер који је моћан као и прави дигитални миксер (који кошта много више од једног LUNA система), што значи да куповином једне од музичких картица фирме CREAMW@RE у коју спада и LUNA са пратећом опремом вама није неопходан дигитални миксер. Поред овог веома моћног миксера KUNA систем чине и сетови бројних синтисајзера, семплера и процесора који дају тако добар звук као и права екстерна опрема.

Захваљујући квалитету и опцијама које пружа, овај LUNA систем се данас може наћи како у кућној варијанти тако и у великим светским студијама широм света, а сада га имамо и ми!

Немања Ђамиловић, IVм

На насловној страни: Музичко забавиште

КАТАРИНА МАРИЋ

Зове се Катарина Марић, има тринаест година и ученица је VI разреда клавира Ниже музичке школе у Пожаревцу.

Имала је осам година када је, заједно са својом професорком Драганом Сарајлић кренула нимало лаким путем за њу, у непознат, али изазован свет музике. Са собом је понела свој таленат и љубав према музици, али и истрајност и жељу да савлада све захтеве и препреке које пред њу буду постављене. Иако мала, знала је да се само тако може успети. И успела је.

Клавир је свирала само неколико месеци и већ је била спремна да наступи на Републичком такмичењу. Од тада Катарина активно учествује на свим значај-

нијим такмичењима младих пијаниста наше земље и са сваког донесе неку награду.

Као солиста учествовала је на следећим такмичењима: Фестивал младих пијаниста – Шабац 2000 (I награда); Фестивал младих пијаниста – Шабац 2001 (I награда); Републичко такмичење – Београд, 2001 (похвала); Фестивал музичких школа – Крагујевац, 2001 (II награда); Фестивал младих пијаниста – Шабац, 2002 (I награда); Меморијал „Исидор Бајић” – Нови Сад, 2002 (финалиста); Такмичење младих пијаниста – Ниш 2002 (II награда); Међународно такмичење „Citta di Barietta” у Италији 2002. (II награда); Фестивал младих пијаниста – Шабац 2003 (I награда); Такмичење „Др Војислав Вучковић” – Београд (III награда); Републичко такмичење – Београд 2003 (II награда).

Катарина воли да свира и камерну музику, тако да је као члан клавирског дуа учествовала на следећим такмичењима – Београд 2000 (III награда); Такмичење младих пијаниста – Ниш 2000 (III награда); Такмичење клавирских дуа – Трстеник 2000 (I награда, 100 поена); Фестивал музичких школа – Крагујевац 2001 (III награда); Међународно такмичење младих музичара „Петар Коњовић” Београда 2001 (II награда).

Свирајући на свим значајним културним и јавним манифестацијама у Пожаревцу и другим градовима Катарина на најбољи начин представља како себе, тако и своју школу и град.

Надам се да ће у будућности раскошни звуци Катарининог свирања одјекивати познатим светским салама.

Игор Сарајлић Илм

ЂАЧКИ ПАРЛАМЕНТ

И ове године Ђачки парламент наставља са радом. Прва седница ове школске године одржана је почетком октобра месеца када је и одабрано ново председништво Парламента. За председника је изабрана Ивана Нешовић, ученица IV разреда СМШ, за

потпредседника Бобан Зечевић. Остали представници Парламента су: Александар Несторовић, Оливера Живковић, Жељко Петровић, Биљана Прокић и Никола Немешевеић.

Ивана Нешовић ИВм

АКТИВНОСТИ И ЈАВНИ НАСТУПИ УЧЕНИКА ИЗМЕЂУ ДВА БРОЈА ЧАСОПИСА *PRIMA VISTA*

- § 29. 08. 2003. – На летњој сцени Музичке школе одржан Свечани концерт ученика школе поводом пријема првака. Учествовали: Ана Лазић (клавир) 2. раз. ОМШ из класе Монике Балинт, Наталија Босић 2. раз. ОМШ (клавир) из класе Драгане Стевић; Невена Величковић 2. раз. ОМШ (виолина) – класа Зорана Вељковића, клав. сарадња Александра Гајић; Маргарета Митровић 2. раз. ОМШ (клавир) из класе Драгане Сарајлић; Невена Глигоријевић 4. раз. ОМШ (гитара) из класе Славољуба Тасића; Јелена Ивановић 4. раз. ОМШ (хармоника) из класе Снежане Миловановић; Нада Јокић 5. раз. ОМШ (виолончело) из класе Драгана Миленовића и Ивана Нешовић 2. раз. СМШ (соло певање) из класе Марте Благојевић, клав. сарадња Александра Гајић.
- § 14. 10. 2003. – Поводом прославе Дана општине Мало Црниће у сали СО наступио трио флаута из класе Оливере Илић: Пеурача Милица, 2. раз. ОМШ, Ненад Златковић 2. раз. ОМШ и Маја Добросављевић 1. раз. ОМШ.
- § 17. 10. 2003. – Поводом отварања атељеа вајара Павла Миладиновића у ОШ „Доситеј Обрадовић” наступио Петар Јаковљевић 4. раз. ОМШ (гитара) из класе Славољуба тасића.
- § 4. 11. 2003. – Вече хармонике поводом одласка на такмичење у Попрад, Словачка, у сали Музичке школе одржали концерт Срећко Васић 2. раз. СМШ и Данијел Илић 3. раз. СМШ из класе Мирослава Јанкеха.
- § 27. 11. 2003. – Поводом прославе Дана инжењера и техничара наступили: Гордана Јанковић 1. раз. СМШ (соло певање) из класе Оливере Јанићијевић, клав. сарадња Марија Обретковић, и Срећко Васић 2. раз. СМШ (хармоника) из класе Мирослава Јанкеха.
- § 25. 11. 2003. – На концерту братских музичких школа „Мокрањац” који је одржан у МШ „Мокрањац” у Београду, свирала Сашка Марјановић 4. раз. ОМШ (флаута) из класе Каролине Спречаковић, клав. сарадња Марија Обретковић.
- § 28. 11. 2003. – Поводом доделе Повеље културе града Пожареваца наступали: Гордана Јанковић 1. раз. ОМШ (соло певање) из класе Оливере Јанићевић, клав. сарадња Марија Обретковић; Ивана Нешовић 2. раз. СМШ (соло певање) из класе Марте Балгојевић, клав. сарадња Марко Костић; Срећко Васић, 2. раз. СМШ (хармоника) из класе Мирослава Јанкеха; Сашка Марјановић 4. раз. ОМШ (флаута) из класе Каролине Спречаковић, клав. сарадња Марија Обретковић.
- § 5. 12. 2003. – КПД Забела – Отварање изложбе резбарског стваралаштва осуђених лица. Свирао Данијел Илић 3. раз. СМШ (хармоника), припремио Мирослав Јанкех.
- § 9. 12. 2003. – На хуманитарном концерту Кола српских сестара у Свечаној сали СО Пожаревац певала Ивана Нешовић 2. раз. СМШ (соло певање) из класе Марте Благојевић, клав. сарадња Марко Костић.
- § 11. 12. 2003. – Поводом прославе Дана Дома ученика на Тулби наступили: Срећко Васић 2. раз. СМШ (хармоника) из класе Мирослава Јанкеха; дуо хармоника Дејан Вујчић 3. раз. СМШ и Дарко Јовић 3. раз. СМШ припремила Босиљка Крстић – Јанкех; дуо флаута Тамара Јеремић 3. раз. СМШ и Марија Николић 2. раз. СМШ из класе Валентине Илић; Ненад Ђурђевић 1. раз. (клавир) из класе Марка Костића; Александра Живковић 6. раз. ОМШ (гитара) из класе Младена Ничића; клавирски дуо Слађан Вукашиновић 3. раз. СМШ и Игор Сарајлић 2. раз. СМШ припремила Александра Гајић; Марија Стаменов 4. раз. СМШ (кларинет) из класе Перише Станојевића; Ивана Нешовић 2. раз. СМШ (соло певање) из класе Марте Благојевић, клав. сарадња Марко Костић.
- § 23. 12. 2003. – На прослави 50 година Библиотеке у Костолцу свирали: Милан Љубисављевић, 1. раз. ОМШ (гитара) класа Младен Ничић; дуо гитара Марија Јотић 6. раз. и Александра Живковић 5. раз. из класе Младена Ничића; дуо флаута Тамара Јеремић 3. раз. СМШ и Марија Николић 3. раз. СМШ, класа Валентине Илић; Бобан Зечевић 4. раз. СМШ (хармоника) из класе Весне Павловић и Данијел Илић 3. раз. СМШ ТО (хармоника).
- § 24. 12. 2003. – У сали Музичке школе одржан Новогодишњи концерт ученика школе, учествовали: Катарина Петковић, 3. раз. ОМШ (виолина), класа Ненад Менделсон, клав. сарадња Александра Гајић; Емилија Љубисављевић 4. раз. ОМШ (клавир), класа Моника Балинт; Теодора Димитријевић 3. раз. ОМШ (виолина), класа Славко Илић, клав. сарадња Марија Обретковић; Марија Глигоријевић 4. раз. ОМШ (хорна), класа Владимир Поликарпов, клав. сарадња Наташа петровић; дуо виолончела Нада и Вера Јокић 5. раз. ОМШ, класа Драган Миленовић; Кристина Јовановић 5. раз. ОМШ (клавир), класа Драгана Стевић; Сашка Марјановић 4. раз. ОМШ (флаута), класа Каролина Спречаковић, клав. сарадња Марија Обретковић; Катарина Марић, 6. раз. ОМШ (клавир), класа Драгана Сарајлић; Данијел Илић, 3. раз. СМШ, класа Мирослав Јанкех; Сузана Вујчић 4. раз. СМШ (соло певање), класа Марта Благојевић, клав. сарадња Марко Костић; Срећко Васић 2. раз. СМШ (хармоника) класа Мирослав Јанкех; Марија Стаменов, 4. раз. СМШ (кларинет) класа Периша Станојевић, клав. сарадња Александра Гајић; дуо хармоника Дарко Јовић и Дејан Вујчић 3. раз. СМШ класа Босиљка Крстић – Јанкех; Оркестар хармоника СМШ, диригент Весна Павловић.

- § 29. 12. 2003. – Новогодишњи концерт ученика издвојеног одељења у Кучеву, одржан у сали ОШ „Угрин Бранковић” на коме су учествовали ученици из класе Марије Ничић (клавир) – Кристијан Марић, 1. раз, Јована Дејић 5. раз, Милена Живковић 5. раз, Барбара Кеџман 5. раз; из класе Данијеле Пауновић (клавир) – Кристина Живковић 1. раз, Јелица Миленковић 1. раз, Милица Рајић 2. раз, Невена Рајић 2. раз, Исидора Смиљанић 2. раз, Ивона Марић 2. раз, Марија Михајловић 3. раз, Момир Маријковић 6. раз; из класе Предрага Пауновића (хармоника) – Никола Николић 1. раз, Иван Кржановић 1. раз, Миљан Дејић 2. раз, Немања Грујић 2. раз, Јелена Петровић 4. раз, Иван Драгојловић 6. раз, Саша Карабашевић 5. раз.
- § 29. 12. 2003. – Новогодишњи концерт ученика Музичке школе одржан у свечаној сали Гимназије у Великом Градишту на коме су учествовали: Вукашин Карановић 2. раз. (кларинет), класа Владан Стојадиновић; Иван Милојковић 3. раз. (хармоника), класа Милена Стојковић; Катарина Петковић 3. раз. (виолина), класа Ненад Менделсон, клав. сарадња Александра Гајић; Милица Живановић 5. раз. (хармоника), класа Милена Стојковић; Теодора Димитријевић 3. раз. (виолина), класа Славко Илић, клав. сарадња Марија Обретковић; Емилија Љубисављевић 4. раз. (клавир) класа Моника Балинт; Данијел Илић 3. раз. СМШ (хармоника), класа Мирослав Јанкех, Сузана Вујчић 4. раз. СМШ (соло певање), класа Марта Благојевић, клав. сарадња Марко Костић; Марија Стаменов, 4. раз. (кларинет), класа Периша Станојевић, клав. сарадња Александра Гајић; дуо хармоника Дарко Јовић и Дејан Вујчић, припремила Босилка Крстић – Јанкех; Оркестар хармоника СМШ, диригент Весна Павловић.
- § 21. 01. 2004. – Полугодишњи концерт ученика Музичке школе одржан у великој сали Центра за културу.
- § Учествовали: Хор ОМШ, диригент Данијела Шошкић; Жељко Стојановић 2. раз. ОМШ (армоника), класа Драгана Голубовић; Катарина Петковић 3. раз. ОМШ (виолина), класа Ненад Менделсон, клав. сарадња Александра Гајић; Кристина Лазаровски 3. раз. ОМШ (клавир), класа Драгана Стевић; Драгише Благојевић 2. раз. ОМШ (труба), класа Иван Благојевић, клав. сарадња Биљана Божић; Теодора Димитријевић 1. раз. ОМШ (виолина), класа Славко Илић, клав. сарадња Марија Обретковић; Бојана Арсић 5. раз. ОМШ (клавир), класа Данијела Шошкић; Марија Јотић 6. раз. ОМШ (гитара), класа Младен Ничић; Сашка Марјановић 4. раз. ОМШ (флаута), класа Каролина Спречаковић, клав. сарадња Марија Обретковић; Кристина Јовановић 5. раз. ОМШ (клавир), класа Драгана Стевић; Гордана Јанковић 1. раз. СМШ (соло певање), класа Оливера Јанићијевић, клав. сарадња Александра Гајић; Марија Стаменов 4. раз. СМШ (кларинет), класа Периша Станојевић, клав. сарадња Александра Гајић; Слађан Вукашиновић 3. раз. СМШ (клавир), класа Драгана Стевић; Данијел Илић 3. раз. СМШ (хармоника), класа Мирослав Јанкех; Оркестар хармоника ОМШ, диригент Снежана Миловановић.

ТАКМИЧЕЊА И НАГРАДЕ УЧЕНИКА ИЗМЕЂУ ДВА БРОЈА ЧАСОПИСА PRIMA VISTA

Променада музичких талената Србије „Владимир Ђорђевић”, Београд, 15-18. 01. 2004.

Класа Драгана Сарајлић

- Катарина Марић 6. раз. ОМШ (клавир) – II награда

Класа Биљана Божић

- Милица Милошевић 3. раз. ОМШ (клавир) – похвала

Међународно такмичење хармоникаша у Попраду, Словачка, 12-15. 11. 2003.

Припремио: професор Мирослав Јанкех

- Срећко Васић 2. раз. СМШ (хармоника) и Данијел Илић 3. раз. СМШ (теоретски одсек) – IV место

Такмичење соло певача „Никола Цвејић” Рума, 27.11.2003.

Класа Марте Благојевић, клавирска сарадња: Марко Костић

- Ивана Нешовић 2. раз. СМШ (соло певање)

§ 27. 01. 2004. – У школи одржана Свечана академија поводом школске славе Св. Саве.

§ У школи се одржавају редовни планирани интерни часови којих је у овом полугодишту било 18, као и ванредни интерни часови.

Школа планира одлазак на међународно Такмичење оркестара хармоника нижих школа које се одржава у Чешкој од 9. до 12. 04. 2004. године

Прво Такмичење дувача у Пожаревцу

Ове године Школа по први пут организује Такмичење дрвених дувача које ће се одржати од 23. априла 2004.

Директор Такмичења Весна Павловић, проф.

Друго Такмичење солфеџиста у Пожаревцу

По други пут ове године у нашој школи одржаће се „Сусрети младих солфеџиста” на којима учествују ученици четвртог и петог разреда ниже и ученици првог разреда средње музичке школе. Такмичење ће бити одржано 2. и 3. априла 2004. године.

Председник Активна теоретске наставе, Милена Арсић, проф.

КУЛТУРНА ДЕШАВАЊА У ШКОЛИ ИЗМЕЂУ ДВА БРОЈА ЧАСОПИСА *PRIMA VISTA*

- § 23. 10. 2003. – Сала Музичке школе – Концерт Стане Крстајић (флаута) и Оливера Ђурђевић (клавир), из Београда.
- § 7. 11. 2003. – Сала Музичке – Концерт пријатељске Музичке школе „Карол Пахор”, Птуј, Словенија.
- § 15. 11. 2003. – У Краљеву одржан Семинар професора солфеђа на коме су учествовали и професори солфеђа из наше школе.
- § 28. 11. 2003. – Сала Музичке школе – Концерт Дијане Лончаревић (соло певање), Татјане Бокић (соло певање), Марије Дебић (соло певање) и Татјане Дробни (клавир) из Београда.
- § 22. 12. 2003. – Сала Музичке школе – Ауторски концерт Наталије Дојчиновић (клавир) из Смедерева.
- § 26. 12. 2003. Сала Музичке школе – Концерт клавирског дуа Данијеле Братковић и Јанка Ђоковића из Београда.
- § 23, 24. и 25. 01. 2004. – У ОШ „Доситеј Обрадовић” одржан семинар за руковођење школом.

РАДОСТ ЗАЈЕДНИЧКОГ МУЗИЦИРАЊА

По завршетку музичког школовања пред сваким дипломираним музичарем се отвара могућност почетка професионалним бављењем музиком у два основна правца: свирањем у оркестру или бављењем музичком педагогијом, изузимајући, наравно, оне ретке који свој таленат исказују кроз солистичку уметничку каријеру.

С обзиром да је једно од главних опредељења велике већине музичара свирање у оркестру, још пре много година музички педагози су уочили потребу за што ранијим упознавањем музичких школа са лепотама и тајнама групног музицирања, тако да се ускоро затим, у план и програм музичких школа уводе као обавезни предмет оркестар и камерна музика.

Посебан значај, нарочито за младе гудаче, има увођење предмета оркестар у основну музичку школу, и то већ од четвртог разреда, због отварања могућности да ученици већ у најранијем периоду бављења музиком стекну прва искуства и спознају сва задовољства и радости које доноси заједничко музицирање.

Свакако најважнију улогу у раду са гудачким оркестром основне музичке школе има педагог – диригент. Искуство нам говори да је уз лични афинитет за ту врсту педагошког посла, веома пожељно да то буде професор виолине или неког другог гудачког инструмента који познаје проблем штимовања инструмената, по могућству и са искуством у професионалном оркестру, и који ће своје знање и искуство на приступачан, и младим ученицима разумљив начин умети да пренесе, истовремено их подстицајући на стално усавршавање и побољшавање квалитета извођења.

Кроз спретно одабран програм примерен техничким и извођачким могућностима ученика, педагог је у могућности да неосетно утиче на многе елементе музичког развоја сваког ученика почев од интонације, ритма, темпа, вибрата, динамике, пеко слушања појединих група инструмената и оркестра у целини и навикавања на читање нотног текста унапред, до фразирања и интерпретације. Када на крају ученици добијају аплаузе и награде за своје групно музицирање на јавним концертима или такмичењима, то за њих представља праву сатисфакцију и додатни мотив за своје индивидуално усавршавање. Није тајна да се већина ученика „залепи” за музику и заиста заволи свој инструмент тек са уласком у оркестар где радост заједничког музицирања долази до пуног изражаја и тај моменат представља једну од најважнијих позитивних прекретница у музичком развоју будућих младих уметника.

Све ово су начини и методе којима сам се руководио у свом дугогодишњем раду са гудачким оркестром „Мокрањац” из Београда.

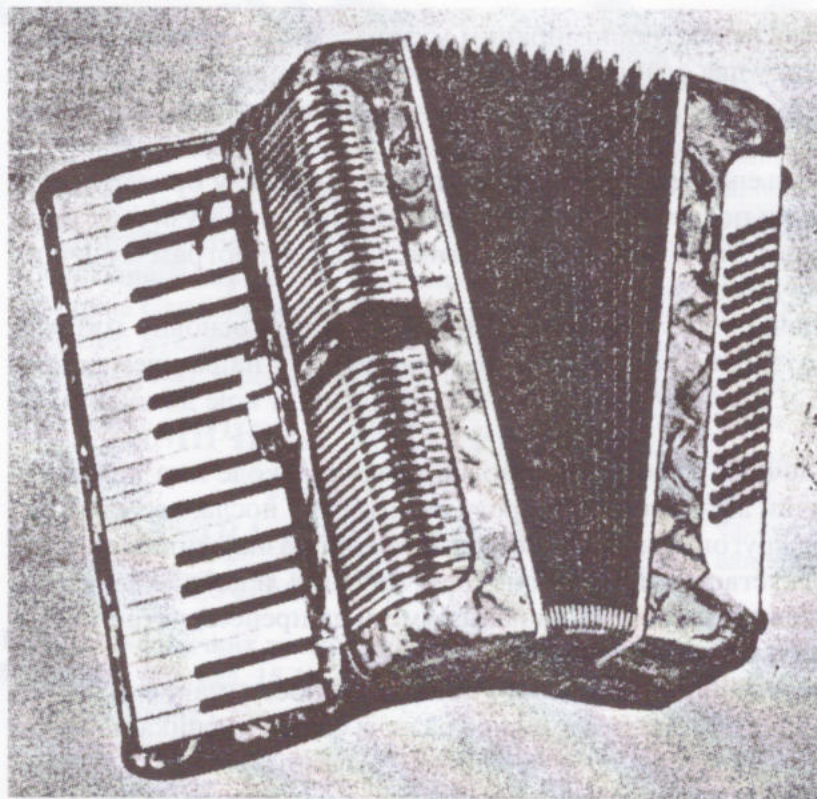
Посебно ми је драго да сам потврду оваквих мојих ставова добио већ на самом почетку своје каријере и то у вашем граду, у Пожаревцу, освајањем Прве награде и пехара за најбољи гудачки оркестар на Фестивалу музичких школа Србије одржаном далеке 1986. године.

*Ненад, професор виолине
Музичких школа „Мокрањац” из Београда
и „Стеван Мокрањац” из Пожаревца*

ХАРМОНИКА

Током друге половине XVIII и у првој половини XIX века заједнички назив за инструменте код којих се тон производио трљањем њихове често (стаклене) површине је био хармоника. Већ у првој половини XIX века то је назив за потпуно нов тип инструмента, у којем је извор тона струјење ваздуха. Под тим данашњим називом разликују се два основна облика: усна хармоника и ручна хармоника.

Хармоника је инструмент са металним језицима који трепере под приливом ваздушног млаза, с тим што се овај образује непосредно плућима и устима свирача – код усне хармонике, или пак помоћу меха који се растеже и скупља рукама – код ручне хармонике.

Изумитељ оба типа инструмента био је Christian Fredrich Buschman (1805–1864), који је у Берлину 1821. године конструисао прву усну хармонику, а следеће године и ручну. Усна хармоника је инструмент плоснатог, и у основи правоугаоног облика. На једном од дужних обода има низ отвора – обично двоструких – који воде до језичка у унутрашњости инструмента. На овом инструменту најлешће се свирају сасвим једноставне, популарне мелодије, невеликог амбитуса, без алтерација и мелодија. Ипак, око 1920. годне конструисана је и хроматска варијанта усне хармонике, тзв. хромоника. Новији типови усне хар-

монике су мелодика и хармонента. На овим усним хармоникама је компоновао с елементима ручне хармонике – кратким типкама (на мелодици) или клавијатуром (на хармонети), помоћу којих се ваздуху отвара приступ до појединих језичака. У оба случаја инструмент располаже потпуном хроматиком. Ово су превасходно аматерски инструменти, нарочито коришћени у школском и уопште дечјем музицирању.

Иако се заснива на истом начелу стварања звука, ручна хармоника је неупоредиво већи и сложенији инструмент. Она има три основна дела: мех, у средини који се растеже и скупља повлачењем левога бока левом руком, док десна држи десни бок углавном непокретан. На десном боку

налази се, код „клавирске” хармонике, клавијатура, а код „дугметаре” већи број дугмади у неколико редова. На другој, левој страни налазе се тзв. басови – такође низ дугмади у више редова. Број „басова” веома варира, зависно од опште величине, а и од квалитета инструмента: најмање, сасвим једноставне хармонике, углавном за дечје свирање, имају их само 12 или 24, ређе 36 или 48, на другој страни, велики, професионални (и скупљени) инструменти имају по 120, 140, 180, па чак и 200 басова. Посебно проширење извођачких – пре свега, колористичких могућности хармонике представљају регистри, уведени по угледу на оргуље. Налазе се и на левом и десном боку хармонике. Савремена хармоника је у потпуности хроматски опремљена и усавершена.

Хармоника је данас веома распрострањен инструмент у свим слојевима друштва. На њој се свира појединачно и у оркестрима; она је битни саставни део плесних инструменталних ансамбала.

Осим назива хармоника, који има основу у немачкој терминологији (миндхармоница), усна и (хандхармоница), ручна, овај инструмент се у неким језицима јавља и под именом: акордесна (франц. Accordieen, енгл. Accordion, чак и нем. Akkordech). Каткад за „клавирску” хармонику италијански термин је и „fisarmonia”.

Данијел Илић IIIм

JAZZ

Џез је музички стил настао почетком XX века у САД. Ова музика је настала из жеље америчких црнаца да се ослободе ропства. Стварале су је црначке и креолске заједнице са југа САД. Сам яез, онакав каквог га познајемо данас носи у себи корене различитих музичких извора.

Неука радна снага робова на црначким плантажама памука пева посленичке песме (work songs) како би ускладили покрете при берби. Ова музика у себи носи носталгију, и дубоку жал за Африком. Из ових песама касније настаје БЛУЗ, фолклорна тужбалица америчких црнаца, која се може назвати световним извором яеза, јер на једноставан начин изражава свакодневне животне проблеме. Теме су лични доживљај појединца или групе и одражавају јад, туговање и беспомоћност. Структура блуза се крајем XIX века везује за шему од 12 тактова на три дурска акорда. Пева се уз обавезну пратњу гитаре или бенца. Царица блуза 30-тих година Bessie Smith, пева такозвани „урбани” блуз” са темама љубави, новца, алкохолизма и сл.

Са друге стране, хришћански васпитавани црнци, стварају црначке духовне песме и ГОСПЕЛ. Ове песме се увек певају у цркви (отуда назив) и хорски. За разлику од тужбаличког блуза, ова врста музике пуна је вере у бољи живот, невероватно је снажна и радосна. Најчешће се изводи давањем ритма ударањем длана у длан. Црна дама госпела Mahalia Jackson, ширила је ову врсту музике по југу САД-а. Као трећи извор, инспирација за будућу снагу яеза, неопходно је упознати и музички правац РЕГТАЈМ. Ова музика се изводи на клавиру и веома успешно сједињује обичајну музику Европе са афричким

ритмовима, те тако европским плесовима додаје яез ритам.

Основне музичке карактеристике яеза су синкопа, вибрато и стална ритмичка пулсација у такту 4/4 која нема одговарајућу паралелу у класичној музици. Најубијаченија форма је тема са варијацијама које се импровизују на стални хармонски скелет оригиналне теме, услед чега ствараоци у яезу представљају извођаче, а не композиторе као у класичној музици.

Централни инструмент яез ансамбла је бубањ са помоћним удараљкама. Са клавиром, гитаром и контрабасом он чини ритам секцију. Нарочито се примењују дувачки инструменти као што је саксофон, труба, тромбон и кларинет. Величина ансамбла варира од трија до пуног симфонијског яез-оркестра у коме сваки инструмент може имати улогу солисте. Док у малим ансамблима сви инструменти импровизују на задату тему, яез оркестар се служи писаним аранжманима, а импровизују само поједини солисти. Иако яез музика не искључује могућност плесања, она се више приближава стилу класичне концертне музике, него плесној музици, и оштро се разликује од шлагера.

Великој популарности яез музике допринели су не само хетерогени елементи његовог уметничког израза, него и сами њени пропагатори, извођачи, који су махом велики виртуози на својим инструментима. Идиоме яеза је са успехом у својим композицијама применио Џорџ Гершвин, а делимично је яез утицао на многе савремене композиторе класичног смера, на пример, Стравинског, Хиндемита, Вајла, Мијоа и друге.

Никола Немешевић Им

МАЛИ РЕЧНИК МУЗИЧКИХ ПОЈМОВА

- § ОПЕРА – музичко сценско дело базирано на драмском садржају либрета. Углавном без говорног дијалога, опера се састоји од арија, дуета, хорова, балетских и оркестарских нумера, од којих је најважнија увертира.
- § ОПЕРЕТА – музичко-сценски облик лакшег жанра са комичним садржајем. За разлику од опере буфо, којој доста дугује, оперета се састоји од певаних куплета и доста говорног текста. Најзначајнији период развоја оперете је друга половина XIX и почетак XX века, где јасно разликујемо париску и бечку школу, којима се затим придружује и америчка оперета.
- § ПАРТИТУРА – нотни текст који прегледно садржи све партије музичког дела писаног за већи број инструмената или гласова да би се могли читати симултано као целина (нпр. оркестарска или хорска партитура).

Слађана Стојановић, проф.

МОЈЕ СЕЛО

У долини реке Млаве, као птица шћућурена у свом гнезду, налази се моје село окружено шумовитим Хомољским планинама. Ушушкана у окриљу ових горостасних планина тече сеоска идила горштака.

То је веома лепо место са јужне стране окружено малим тамним боровим шумарцима, а са севера га грли сребрнаста Млава, најлепши драгуљ у океану хомољских шума. Моћна, понекад и сурова, бучи набујала од снега који се истопио са околних планина и ваља све пред собом.

Али, путниче, кад стигнеш до моста испод ког протиче река Млава, видећеш да од тог места почиње љупко насеље. Ти немој да кренеш пут села, село јесте лепо, али има нешто још лепше, крени само низ Млаву.

Недалеко од села је клисура, на њеној капији се гордо уздиже једна висока стена као стражар који је вечно чува, окружена је зеленилом и чини тајанствени свод. Шума као да шапуће своју судбину.

Некада давно у селу се мирно живело. Мир и весеље заменили су нељуди са чудним турбанима и оштрим погледом. Људи су почели да пате. Отимали су им кћери које су биле у најлепшем цвету младости.

Лаганим скоком, као срна у трку, девојка је искористила да умакне. Њена верна сенка је пошла за њом... њена мајка.

Лепршала јој је коса, дивна коса боје лана. А очи, плаве као ниска из клисуре сјајем су одавале срећу и младост. Дошла је до стене и за тренутак застала. Благи поветарац јој је чешљао коврцаву расуту косу. Са стене је видела заробљену мајку. Црне хијене су пошле пентрајући се а њом. Избезумљена мајка, исцепаних недара очајно је викала: „Не дај се кћери!“. Девојка је скочила са стене у загрљај смарагдно зеленим таласима. Усуд је тако хтео... А стена је добила дично име – Девојачки камен.

Много година касније, пастири и пастирице су налазили бисере, опанчиће или гривну девојке са стене. Некад у Млави избије црвена вода и нестане, али то није све. мало даље налази се још једна стена...

Некада давно, живео је прелеп младић, по имену Милета. Судбина му није била наклоњена, разболео се од неизлечиве болести и лека за његово исцрпљено тело није било. Неки људи су му говорили да лековите траве искључиво расту на неприступачним местима. „Дођи до тог високог камена, стави руке на леђа и зубима ишчупај траву.“

Милета је донео судбоносну одлуку. У пролеће кад је букнула зелена трава поветарац је почео да лута по младом буковом лишћу.

Тешком одлуком је кренуо у последњи покушај спасења. Није одустао, кренуо је даље. Судбински тренуци се приводе крају. Несрећни младић клекну, стави руке на леђа и сагну се да дохвати плави цвет живота и смрти. Несрећа као црни паук ситну мрежу плете, омаче се Милета и тако савијен паде низ опасну стрмину испод које је милела Млава.

Јаук се уздигнуо високо изнад врхунца, одјекну још три пута и нестане...

Ето путниче, видиш и сам да шума има и својих тајни, сад можеш да пођеш пут села.

У центру се налази врло јак извор хладне воде који никада није пресушио. Вода од извора је спроведена у чесму коју су немци саградили. Вода са ове чесме је веома хладна и мештани је радо користе. Због тога, по овом извору, а и мноштву других, ово село доби назив Изварица.

Село има мали број становника, али то му не смета да живи свој таласасти живот. Раније су се одржавале разне културне манифестације, али сада, на жалост, то полако изумире.

Пролеће озелени сваку гранчицу шуме, живну и бујају ливаде, све се буди. Замиришу воћњаци, пашњаци се оките разноразним цвећем и све затрепери на пролећном поветарцу. Весели цвркут птица који допире са свих страна прекине звук звона белих стада.

Са првим вечерњим сатима живот у селу се смирује. Ноћ пада, а село нестрпљиво очекује дан, да живот у њему процвета.

Драган Николић, Им

ЧЕКАЈУЋИ ГОДОА (Семјуел Бекет)

Семјуел Бекет песник, есејист, драматург, по занимљу професор модерне италијанске и француске књижевности оставио је у светској књижевности и филозофији неуништив траг својим стваралаштвом, које је по много чему јединствено. Толико је убедљив, да се оправдано сматра зачетником новог, авангардног начина размишљања, писања, доживљавања. Рођен је 1906. године у Ирској, дипломирао као први и најбољи у класи светске модерне књижевности.

Позорност јавности изазива драмом *Чекајући Годоа* 1952. године и коначно досеже врхове светске славе. Након првог извођења *Годоа* у јануару 1953. године у париском позоришту Бабилон, било је јасно да се ради о нечему заиста новом, нечему што ће врло брзо бити проглашено преткретницом у стваралаштву XX века.

У *Годоу* су главни ликови, Владимир и Естрагон, скоро на крају живота, на пустој пољани са оголелим дрветом поред усамљеног пута. Ту су јер чекају некаквог Годоа, јер он треба нешто да им каже, а да заправо не знају зашто је све то важно. Чекају разговарајући без неке одређене теме, исправљајући се међусобно у начину закључивања и размишљања, али без намере угрожавања монотоније, недешавања, које и сам назив сугерише. Сва драматичност Годоа је управо у том чекању.

Оба чина почињу истом сликом, имају исти ток и брзину дешавања, редослед појављивања глумаца, тако да је оно што доминира чекање, недешавање и неспособност да дочара право значење реченог.

У току Владимировог и Естрагоновог чекања наилази Поцо, господар, и његов слуга Лики сведен на ниво животиње. Убрзо, потом појавиће се један дечак и јавити да Годо тог дана не може да дође. Догађаји стоје уместо метафизичке расправе о човеку који безнадежно чека Годоа (енгл. Бог) не би ли својим доласком оправдао и осмислио човекову егзистенцију.

Бекетова трагична фарса огледа се у бесмисленом животу без форме и значења. Смисао не треба тражити у оном што се изговори јер је то често бесмислено, већ у паузама недоречености, асоцијацијама. Идеја да је свет напуштен од Бога и да је човек сам под звездама, филозофска је поставка ове драме. Чекање Годоа помаже Владимиру и Естрагону да се не суоче са суштинским апсурдом егзистенције и да привремено потисну

свест о узалудности чекања. Поцо и Лики лишени те наде у свом уређеном свету пропадају.

Бекетово стваралаштво је толико реално, да оправдано може добити атрибут сурово, јер се свако размишљање о њему поистовећује са тренутним расположењем читаоца што условљава и различитост тумачења једног истог ствараоца од стране једног истог читаоца.

Ивана Нешовић, IVм

ГОСПОДАР ПРСТЕНОВА

Најчитанија књига после Библије, Толкинов роман *Господар прстенова* је скоро педесет година живота у машти милиона људи оживео и на биоскопском платну. Пројекат Питера Џексона и хиљаде људи који су вредно и предано три године радили на екранизацији ове славне приче, мало је рећи уродио је плодом.

Толкинова машта, познавање митологије, историје, лингвистике, сјајан приповедачки дар створили су књижевно дело са вечном темом борбе добра и зла. Када таквом заплету дела додамо мноштво ликова са њиховим причама, унутрашњим сукобима, манама, врлинама, добићемо роман који оставља невероватно снажан утисак. Само једно можемо рећи о Толкиновој књизи, не може јој се додати нити одузети ниједна реч (препоруча – обавезно прочитајте књигу).

Шта онда казати о истоименом филму из кинематографске радионице П. Џексона? Поред свих критика и хвалоспева ово је стварно величанствено филмско остварење које би, верујем, и самог Толкина оставило без даха. Овај узбудљив еп који тера сузе на очи говори о истинској и чистој храбрости и љубави, пријатељству, оданости и одговорности. То је крајње узбудљиво путовање кроз опасности, жртвовање, искушења и прелепе пределе.

П. Џексон са својом екипом дочарао нам је масовне сцене одлучујућих борби, витештва, али и оклевања сумњи и унутрашњих сукоба и страхова јунака. Сви глумци добили су одличну оцену.

Што се специјалних ефеката, сценографије и костима тиче могу рећи – никад виђено. Камера, режија и монтажа су врхунске и атрактивне. На крају, али не и најмање вредна је музичка подлога која вас хипнотише и чини јединство са сликом. Све је тако стварно!

Ово је најстварнија и најистинитија фантазија свих времена.

Марија Стименов, IVм

БИСЕРИ СА ЧАСОВА

- Професор: – Који су књижевни родови?
Ученик: – Мушки, женски и средњи род.
- На часу професорка тражи наш урађен задатак. Међутим, домаћи нико није урадио, и један ученик каже:
– Професорка, обећавамо да ћемо за следећи час да урадимо!
А професорка ће на то: – Па није вам ово политичка кампања.
- Професорка: – Адам и Ева су ваши прародитељи.
Ученик: – А зар нисмо ми настали од мајмуна?!
- Професорка: – Или ћете радити, или вас неће бити!
- Професор: – Попећу се ја доле код вас!
- Пошто Јован није ставио руку на уста док је зевао, професорка му каже:
– Дамњановићу, молила бих те да ставиш руку на уста док зеваш, јер не волим да гледам туђе крајнике.
Јован: – Професорка, ја сам оперисао крајнике!
- Час српског језика: – Децо, кажите ми да ли је правилније да се каже, возили смо се Бечом, или возили смо се Бечем?
Јоца: – Ма возили смо се бенцом!
- У школском ходнику:
Игор: – Јоцо, је л' ти мајка стоматолог?
Јоца: – Ма јок, зубар.
- Професорка даје интонацију и каже: – Тенори имају цисове.

НЕКОЛИКО СУДОВА МУЗИЧКЕ КРИТИКЕ КОЈЕ ЈЕ БУДУЋНОСТ ОПОВРГЛА

Недавно је свирања увертира за Бетовенову оперу „Фиделио” и сви неписмени музичари и љубитељи музике савршено су се сложили да никад није било тако неопезано, пискаво, хаотично и крештаво дела. Најпородније дисонанце су се налазиле у гласу језику хармонији док је неколико слабачких идеја само понављало непријатан и залушћујући ефекат.

Неписана критика у једном бечком листу, 1806

Шуман данас игра бешчакче, веома замршене штапове, брише њихову јасну поделу, као што је симетрично обликовање фраза и шеме понекад изазива код слушаоца осећај као да се налази у лабиринту.

Лобе у „**Musicalische Briefe**”, 1852

Брамсова Прва симфонија је математичка музика извучена са најором из једног мозга без маше... Уколико се више упознајемо са том симфонијом, можда нам она постоје јаснија, али са истим резултатом можемо буљити и у неки шежак математички проблем не закључујући при томе да је несничко надахнуће.

Музички критичар „**Boston Gazette**”, 1878

Ришам, мелодија и тоналитет – то су ствари непознате јосиодину Дебисију. Он на њих лега са бисине. Његова музика је маљовића, неодређена, без боје и облика, без шакта и живоћа.

Артур Пужен у „**Le Menestrel**”, Париз, 1902

-JESEN STIZE DUNJO MOJA-

Andante

ju tra sam sti-ga-o pu-tni-ckom kla-som
 Sva-đa be-se ko sva-đa i sta da se pri-ca pa-
 ku-ci sa sta-nu-ce ca-som k'o-ž ba-ste i pre-ci-ce
 -ra-da pi-jan-si-va i ki-ca cu-ra u
 zna-še be-lom vojsci sam ste-ka-o dru-ga do
 vec po re-du po-ze-leh im zdravlja i
 gro-ba i hro-ni cnu u-pa-lu zglo-ba
 sre-cu iz ru-ku i o-te-la cve-ce
 ve-nir na stra-zar-ske da-še
 sa-kri-la o-brci pod ve-lom
 u-sa-o-za sam na pr-sti-ma-
 tad me spa-zi-se ci-ga-ni-
 bu-dna i, br-zo se pre-br-sti-la
 pe-snu al ja sam sti-go bri-ga njih
 re-ce pros-ta je
 si-rok os-meh i

ko za cas bas si sti-ga-o do-bro jer, sva-to-vi su
 zla-tan zub znam da ni-je ti la-ko al dan-as nemoj
 tu do nas pa ce ti svi-ra-ti a ti ces bi-
 bi-ti grub ne-go za
 po-ve-di sta cemo svi-ra-ti - Svirajte mi
 je-sen stize dunjo mo-ja - je-sen ra-na nek' za-zvo-ne-
 mo-ja - al po-la-ko da mi ne-bi-
 tam-bu-re u tran-su - Znam da ni-je
 ko-ja rec pro-ma-kla - Sklon-te ca-se
 pes-ma o-va za ve-se-lje i sva-to-ve al ja mo-ram
 i bo-ka-le razbi-o bi sve od sa-le da je sa-mo
 cu-ti tu ro-man-su - Svi-ra-jte mi -
 slu-caj-no od
 je-sen stize dunjo sta-kla - du-njo mo-ja
 slu-caj-no od stakla - du-njo mo-ja

БОЖИДАР ПЕРИЋ (1907-1979)

Божидар Перић припада оној групи људи из наше средине чија многострука и разновида делатност и данас зрачи многим плодовима свога рада.

Рођен је 1907. године у Београду. Био је васпитаник Војне музичке школе и Вршцу, а по њеном завршетку долази у Пожаревац и постаје члан војног оркестра. Током дугог низа година, као члан војног оркестра, стално је мењао места службовања – Неготин, Врање, Ужице, Скопље, Ниш – да би се на крају опет вратио у Пожаревац. За Пожаревац је био везан не само боравком, већ и тиме што се, на почетку своје уметничке каријере, у овом граду и оженио. Упоран и истрајан у раду, а исто тако и у тежњи за афирмацијом, завршио је и Високу диригентску школу у Београду.

Током II светског рата, као вид пропаганде и борбе против фашизма, чији су се црни облаци увелико ширили над Европом, Перић организује уметничку трупу која је представљала светлу искру за све који су веровали у напредак, слободу и друштвени преокрет.

Културно зрачење Бошка Перића после II светског рата, преноси се из Ниша у Пожаревац 1954. године, када постаје директор Музичке школе. Истовремено, био је и иницијатор за оснивање ансамбла „Друштва пријатеља музике”

и његов први диригент. Примајући на себе велико бремене, овај уметник је знао да нашој средини недостаје овакав инструментални ансамбл који ће доприносити афирмацији уметничке музике не само у Пожаревцу, већ и у Србији.

Занимљив и сликовит опис Божидаровог музицирања који је дала Пожаревљанка Смиља Стојановић (у оно време кустос Пожаревачког музеја), можемо наћи у Монографији Музичке школе. Према њеном сећању, Бошко је често свирао Даници Павловић – Барили, мајци познате и чувене Милене Павловић. Као одличан инструменталиста, виолончелист, често је одржавао концерте у њеној башти, непосредно иза зграде садашње Галерије, а чувено је било извођење „Турског марша”, које Смиља Стојановић памти као најбоље од свих које је чула.

Као што се може видети, животни пут Божидара Бошка Перића је пут испреплетен многим активностима, један мукотрпни и истрајним радом прожети успон до висина уметничке афирмације и друштвеног признања.

Слађана Стојановић, проф.

1	2	3	4		5	6	7
8					9		
10				11			
12			13			14	
15		16			17		
				18			
19	20		21			22	
23					24		
25					26		
27							

УКРШТЕНИЦА

Водоравно: 1. Италијански композитор Гаетано; 8. Чист горњи слој ваздуха ($C_4H_{10}O$); 9. Врста тканине; 10. Немачки композитор; 11. Магнезијев силикат са водом; 12. Самогласник и сугласник; 13. Једна нота; 14. Име француског шансоњера, Монтан; 15. Лалина жена; 17. Уз, покрај; 18. Зачин; 19. Марка италијанског аутомобила; 22. Једна нота; 23. Врста дрвета; 24. Легенда; 25. Врста боје; 26. Показна заменица; 27. Холандски композитор Вили Ван...

Усљавно: 1. Презиме и име француског композитора; 2. Вердијева опера из 1887. год; 3. Врста воћа; 4. Иридијум (скр.); 5. Страно женско име; 6. Стари новац; 7. Члан духовног суда за кажњавање јеретика; 11. Показна заменица; 13. Потврдна реч; 16. Лице које зауставља возила на путу ради превоза; 17. Река у Италији; 18. Два слова; 20. Марка америчких трска за кларинет и саксофон; 21. Једна планета; 22. Врста експлозивних средстава; 24. Супротно од Дур-а.

Периша Стојановић, проф.

Решење из прошлог броја:

1. Стојановић; 10. Алмаз; 11. База; 12. Кантри; 14. Газ; 15. Асен; а; о; 20. са; 22. Млеч; 24. фа; 25. Лее; 27. Рат; 29. Овча; 31. Ту; 33. НР; 34. Неста; 35. Наги.

Музичка школа расписује
КОНКУРС
за избор свечане песме (химне)
о музичкој школи „Стеван Мокрањац”
из Пожаревца

Свечана песма (химна) треба да је вишегласна вокална композиција са пратњом или а capella (без пратње) са најмање две строфе текста (са рефреном или без), са школском тематиком која би се изводила у свечаним приликама – Дан школе, Св. Сава...

Право учешћа на конкурсима имају сви ученици, наставници и друга заинтересована лица.

Рок за достављање радова је 1. III 2004. године.

Композиције потписане шифром чије решење треба доставити у посебној коверти предати у библиотеку школе. Коверат са именом и презименом неће се отворати све до избора најбоље свечане песме.

Жири за избор најбоље свечане песме (химне) ће бити у саставу који одреди Наставничко веће из редова наставника и са представницима ученика које одреди Бачки парламент.

Три најбоља рада биће посебно награђена и објављена у школском часопису „Prima vista”.

За све додатне информације обратити се директору школе.

Директор
Зоран Марић, проф.

ПОСЕТА ПРИЈАТЕЉСКЕ ШКОЛЕ ИЗ СЛОВЕНИЈЕ

Школа је у школској 2002/03. години успоставила контакте са Музичком школом из Ајдовшчине и Музичком школом из Птуја из Словеније у жељи да кроз међународну сарадњу обогати своја педагошка искуства. Контакт са школом из Птуја помогао је наш клавириштимер Станислав Глушич који је родом из Птуја, тако да је до реализације сарадње дошло 7, 8, и 9. новембра 2003. године. Тада су у нашој школи гостовали ученици и професори Музичке школе „Карољ Пахор” из Птуја, Словенија. На концерту 7. XI пред препуном салом школе, гости из Словеније су нам приредили незабораван музички доживљај представивши солисте, камерне групе и гудачки оркестар. Нарочито је била импресивна завршна композиција у којој су учествовали сви ученици.

Музичка школа се потрудила да то кратко време њиховог боравка буде попуњено садржајима у којима ће нас пријатељи из Словеније упознати на најбољи начин. Верујем да смо делимично у томе успели што показује и писмо које смо добили након њиховог повратка у Словенију:

Драги пријатељи из Пожаревца!

Пуно вам се захваљујемо за незаборавна три дана које смо провели у вашем друштву. Хвала вам за гостопримство, за љубазност, за лепоте ваше земље и посебно хвала за ваше велико пријатељство!

До следећег сусреша на Птују шаљемо вам Пуно поздрава!

Ваши Птујчани!

Наша школа је позвана да буде гост 26, 27 и 28. марта 2004. године у Птују тако да верујем да ће ова сарадња трајати дуго.

Директор, Зоран Марић, проф.

Ученици Музичке школе на екскурзији — Метеори, Грчка

МШ „Карољ Пахор” — Птуј, Словенија